

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Martiny Küchlerové, Ph.D., a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce: **M. P.**
zastoupen Mgr. J. M., DiS., obecným zmocněncem
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. září 2021, č. j. KUKHK-31447/DS/2021-4,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. září 2021, č. j. KUKHK-31447/DS/2021-4, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 4 000 Kč, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím zamítl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Broumov ze dne 9. 7. 2021, sp. zn. PDMUBR 20322/2021, jímž zamítl námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče jako nedůvodné,

a provedený záznam bodů v registru řidičů dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), potvrdil.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě namítal, že je napadené rozhodnutí nesprávné a nezákonné. Svou argumentaci rozdělil do tří okruhů. V prvním z nich se zaměřil zejména na námitky týkající se nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného. Dle názoru žalobce je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a z důvodu opomenutých důkazů. Žalobce uvedl, že Městský úřad Broumov (dále také jen „MěÚ“) postupoval nesprávně, neboť žalobci neodečetl z bodového hodnocení řidiče v registru řidičů 3 body z dosaženého počtu bodů podle § 123e odst. 4 zákona o silničním provozu. Nesprávný postup měl podle žalobce spočívat v tom, že přestože žalobce doručil k MěÚ osobně potvrzení o ukončení školení bezpečné jízdy ve lhůtě podle § 123e odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu, Městský úřad Broumov podání odmítl přijmout, aniž by procesním postupem odstranil vadu podání. Tím měl žalovaný zkrátit žalobce na jeho procesních právech.
3. Žalobce v odvolání navrhnul provedení důkazu výsledkem dvou svědků, kteří byli přítomni u MěÚ v době podání. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze na straně 10 uvedl, že *„[t]vrzení odvolatele, že navštívil osobně MěÚ Broumov v týdnu od 16. do 20. 12. 2017 je pouhé tvrzení odvolatele nepodložené žádným důkazem.“* Právě v tomto směru zatížil podle žalobce žalovaný své rozhodnutí vadou opomenutých důkazů, neboť navrhovaný důkaz neprovedl ani neodůvodnil, proč jej neprovedl. Podle žalobce žalovaný nemůže tvrdit, že danou skutečnost žalobce neprokázal, když k tomu došlo vadou řízení. Rovněž tvrzení žalovaného, že *„[l]ze předpokládat, že v případě, že by odvolatel navštívil MěÚ Broumov, byl by učiněn úřední záznam nebo záznam předání podání na podatelnu“*, je dle žalobce zarážející. Žalobce namítal právě nesprávný postup MěÚ, proto pokud by MěÚ nepostupoval zákonně v odstraňování vady podání, mohl stejně postupovat nezákonně i při nepřijetí podání, případně dokumentace jednání. Toto tvrzení žalovaného není podle žalobce podloženo žádným důkazem, alespoň žalobci žádné doplnění dokazování v tomto směru oznámeno nebylo. Žalobce uvedl, že danou skutečnost je možné prokázat výsledkem žalobce a úřední osoby MěÚ M. D.
4. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí dále žalobce spatřuje v tvrzení žalovaného na straně 10 napadeného rozhodnutí, kde uvádí, že *„[n]ámitka týkající se nečitelnosti bloku na pokutu č. 1283979 série: FD/2012 z dne 29. 7. 2015 je rovněž zcela irrelevantní, neboť blok na pokutu je čitelný ve všech kolonkách...“* Žalobci nebylo zřejmé, z jakého podkladu žalovaný vycházel, pokutový blok, který MěÚ zaslal žalobci, je skutečně nečitelný, a proto jej žalobce nemohl posoudit. Na důkaz žalobce k žalobě přiložil datovou zprávu včetně příloh, kterou mu MěÚ poskytl na žádost o podklady pro rozhodnutí. Žalobce žádal soud, aby sám posoudil čitelnost uvedeného bloku. Dále žalobce upozornil, že nebyl informován o tom, že by žalovaný nebo MěÚ prováděl doplnění dokazování.
5. Vadu nepřezkoumatelnosti způsobenou opomenutými důkazy žalobce spatřuje dále v napadeném rozhodnutí na str. 9 – 10, kde žalovaný uvedl k námitce absence podpisu žalobce týkající se bloku na pokutu na místě nezaplacenou č. D 1886514 série GD/2014 ze dne 25. 2. 2016, že *„blok je vyplněn řádně ve všech kolonkách. Je uveden datum, čas a*

místo spáchání přestupku, jakého přestupku se dopustil /125c/1f1/, blok na pokutu na místě nezaplacenou je přestupcem / odvolatelem podepsán. Polemika ohledně písmoznaleckého zkoumání je zcela irelevantní, neboť konstatování, že podpis není proveden rukou obviněného je pouhé tvrzení odvolatele nepodložené žádným důkazem.“ Žalobce poukazuje, že právě k prokázání tohoto tvrzení navrhoval provedení písmoznaleckého zkoumání.

6. V doplnění odvolání žalobce zcela přesně specifikoval, z jakých konkrétních důvodů se domnívá, že byl podpis spíše vyhotovený stejnou rukou, jako podpis příslušníka Policie České republiky. Žalobce má za to, že důvody uvedené v doplnění odvolání jsou dostatečně vážné, aby alespoň vzbudily jistou míru pochybností. Žalovaný se tak touto námitkou měl zabývat a nikoliv ji pouze přejít tvrzením, že polemika ohledně písmoznaleckého zkoumání je zcela irelevantní.
7. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že všechny ostatní pokutové bloky jsou na pokutu na místě zaplacenou, pouze tento jeden je na pokutu na místě nezaplacenou. I to dává možnost k nelegální manipulaci s pokutovým blokem, neboť v případě bloku na pokutu zaplacenou by souhlas s uložení pokuty mohl být zřejmý již ze samotné úhrady pokuty. Žalobce trvá na tom, že si není vědom toho, že by s uložení této pokuty souhlasil a že by pokutový blok skutečně podepsal.
8. Nakonec je podle žalobce nepřezkoumatelné i tvrzení žalovaného na straně 9 napadeného rozhodnutí, že „[l]ze zcela důvodně předpokládat, že pokud by na příkazu na místě byly uvedeny chybné a neurčité údaje či by dokonce chyběly (jak údaje týkající se osoby, tak ohledně doby a místa spáchání přestupku), odvolatel by takový příkaz na místě nepodepsal...“ Žalobce poukázal na skutečnost, že sám není osobou s právnickým vzděláním, ani s větší povědomostí o náležitostech správních dokumentů. O tom dle žalobce svědčí i jeho nevědomost o nutnosti odeslání písemné žádosti o vymazání bodů na základě absolvování školení bezpečné jízdy, jak je uvedeno výše. Podle žalobce tak není zcela zřejmé, z čeho při tomto konstatování žalovaný vycházel. Naopak má žalobce za to, že průměrný člověk všechny náležitosti správních aktů nezná a nelze povinnost jejich uvádění přenášet ze správního orgánu na účastníka řízení. Za správnost odpovídá právě správní orgán, resp. konkrétní úřední osoba, a nikoliv adresát tohoto aktu.
9. Druhým okruhem námitek žalobce proti napadenému rozhodnutí byl nesprávný úřední postup. Žalobce namítal, že žalovaný se v rámci odvolacího řízení dopustil nesprávného úředního postupu tím, že prováděl doplnění dokazování, aniž by o tom uvědomil žalobce. To, že žalovaný prováděl doplnění dokazování vyplývá podle žalobce z odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde je na straně 9 uvedeno, že „...odvolací orgán uvádí, že Magistrát města Hradec Králové zaslal na vyžádání podklad /Příkaz/ na jehož základě byly zaznamenány body v bodovém hodnocení řidiče včetně sdělení, kdy příkaz nabyl právní moci...“ Žalobce má za to, že pokud takto žalovaný postupoval, měl o tom žalobce před vydáním napadeného rozhodnutí uvědomit a umožnit mu se k tomu vyjádřit. Když tak žalovaný nepostupoval, má žalobce za to, že byl zkrácen na svých procesních právech.
10. Rozhodnutí je dle názoru žalobce překvapivé, a to s ohledem na to, že v podkladech pro rozhodnutí poskytnutých MěÚ je uvedený příkaz bez vyznačené doložky právní moci. Žalobce argumentuje tím, že doložku právní moci je správní orgán *ex officio* povinen v souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vyznačit na rozhodnutí, které zůstává součástí spisu. Dále

žalobce uvedl, že vzhledem k tomu, že mu nebyl uvedený příkaz nikdy doručen, materiálně se tak stalo až spolu s podklady pro rozhodnutí, podal proto proti příkazu odpor.

11. Žalobce dále uvedl, že prozatím nebyl ze strany Magistrátu města Hradec Králové vyrozuměn, zda byl odpor přijat, nebo jak bylo s tímto podáním naloženo. I z tohoto důvodu považuje tento podklad pro záznam bodů v registru řidičů za nejistý. O tom, že bude proti tomuto příkazu brojit, byl MěÚ, resp. žalovaný informován v doplnění odvolání. Žalobce má za to, že měl žalovaný v takovém případě postupovat podle ustanovení § 57 odst. 2 správního řádu a do posouzení předběžné otázky příslušným orgánem řízení podle § 64 správního řádu přerušit.
12. Třetím okruhem žalobních námitek je pak zmatečnost a nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí. Žalobce namítá zmatečnost napadeného rozhodnutí, a to s ohledem na to, že se v něm na několika místech vyjadřuje žalovaný k tomu, že žalobce nemůže v rámci řízení o námitkách brojit proti uložení pokuty. Žalobce ale dle jeho názoru v průběhu řízení nic takového netvrdil, a jeho námitky se týkaly výhradně podkladových záznamů a jejich správnosti. Podle žalobce tak není zřejmé, zda se žalovaný skutečně vyjadřoval k podanému odvolání a doplnění odvolání.
13. Konečně žalobce namítal, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je až přehnaně obsáhlé, k odvolacím důvodům v něm však není uvedeno téměř nic. Zbytek se zabývá otázkami, které se netýkají konkrétního řízení, jehož účastníkem byl žalobce, případně obsahují naprosto zbytečné úryvky z ustanovení právních předpisů a judikatury bez konkrétní vazby na daný případ.
14. Z výše uvedených důvodů žalobce požadoval napadené rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí MěÚ zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení včetně povinnosti zavázat jej k náhradě nákladů řízení.
15. Žalobce zároveň požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Krajský soud pouze doplňuje, že této žádosti bylo vyhověno usnesením ze dne 1. 10. 2021 č. j. 30A 78/2021-51, které nabylo právní moci dne 6. 10. 2021.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

16. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 30. 9. 2021 shrnul dosavadní průběh řízení před správními orgány a to včetně specifikace všech přestupkových jednání. Plně odkázal na žalované rozhodnutí, v němž se, dle jeho názoru, věci podrobně zabýval. Má za to, že správní orgán I. stupně v řízení shromáždil veškeré klíčové příkazové bloky a jestliže tyto bloky jsou dostatečným podkladem pro zápis bodů v bodovém hodnocení řidiče, nelze hodnotit postup správního orgánu I. stupně jako nezákonný.
17. K námitce nemožnosti odečtení 3 bodů na základě předloženého školení bezpečné jízdy žalovaný uvedl, že dle ustanovení § 123e odst. 4 zákona o silničním provozu je nutné, aby osvědčení o absolvování tohoto školení nebylo starší než 1 měsíc od podání žádosti. Dále žalovaný uvádí, že dle vyjádření správního orgánu I. stupně nebylo možné provést odečet 3 bodů z důvodu nepředložení žádosti o odečet bodů ve stanovené lhůtě.
18. K námitce nevyznačené právní moci na příkazu č. j. MMHK/098061/2020/OP/Dvo ze dne 10. 6. 2020 žalovaný uvedl, že Magistrát města Hradec Králové zaslal společně s příkazem sdělení, kdy příkaz právní moci nabyt, tj. dne 11. 7. 2020, přímo MěÚ.

V rámci odvolacího řízení pak podle žalovaného doplnění spisového materiálu neproběhlo.

19. K námitce týkající se čitelnosti pokutového bloku č. D 1283979 série: FD/13 žalovaný uvedl, že tento blok je zcela čitelný. Dále k námitce týkající se bloku č. 1886514 série: GD/2014 žalovaný uvedl, že je vyplněn čitelně ve všech kolonkách a je podepsán. Žalobce podle žalovaného nedoložil skutečnosti, které by mohly vnést pochybnosti do pravosti jeho podpisu. Žalobce byl ztotožněn dle občanského průkazu a řidičského průkazu.
20. Konečně pak žalovaný dodal, že získáním dvanácti bodů coby maximálního počtu bodů dosažitelných v rámci bodového hodnocení řidičů obecně nastupuje nevyvratitelná právní domněnka o tom, že řidič není odborně způsobilý k řízení motorových vozidel, a to minimálně na dobu stanovenou v § 123d odst. 1 silničního zákona.
21. Má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaújatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem. Na základě výše uvedených skutečností navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

22. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobce ani žalovaný nevyjádřili nesouhlas s takovým postupem, ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. O věci usoudil následovně.
23. Ze spisu správního orgánu prvního stupně sp. zn. MUBR 13270/2021 DOP (dále jen „správní spis“) krajský soud zjistil, že žalobce dne 21. 5. 2021 podal námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Správní orgán I. stupně vyžádal od příslušných orgánů podkladová rozhodnutí, na jejichž základě byly žalobci provedeny záznamy bodů (rozsudek, rozhodnutí, pokutové bloky a příkaz) a shora označeným rozhodnutím ze dne 9. 7. 2021 námitky žalobce proti záznamu bodů zamítl jako neodůvodněné, za současného potvrzení provedeného záznamu. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně zrekapituloval obsahy sporných podkladových rozhodnutí a konstatoval, že všechna rozhodnutí jsou způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce). Krajský soud se bude dále zabývat jednotlivými námitkami žalobce.
24. Žalobce nejprve napadal neodečtení 3 bodů z bodového hodnocení řidiče v registru řidičů z dosaženého počtu. Krajský soud předesílá, že stěžejním zákonným ustanovením pro posouzení této námitky je § 123e odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu, dle kterého příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností provede záznam v registru řidičů o odečtení 3 bodů z dosaženého počtu bodů řidiči, který podal písemnou žádost o odečtení bodů a doložil žádost potvrzením o ukončeném školení bezpečné jízdy ve středisku bezpečné jízdy podle zvláštního právního předpisu, které není starší než 1 měsíc od podání žádosti.

25. Žalobce tvrdil, že se osobně dostavil k MěÚ v týdnu od 16. do 20. 12. 2017, kam měl osobně doručit potvrzení o absolvování školení bezpečné jízdy za účelem odpočtu bodů. K tomuto tvrzení se žalovaný vyjádřil jen velice stroze tak, že uvedl „lze předpokládat, že v případě, že by odvolatel navštívil Městský úřad Broumov, byl by učiněn buď úřední záznam, nebo záznam předání podání na podatelnu.“ Žalobce nicméně navrhoval k prokázání svého tvrzení důkaz svědeckou výpovědí úřední osoby M. D., neboť toho měl žalobce o absolvování školení informovat a ten ho měl údajně „odbyť“ s tím, že přichází pozdě, tj. po lhůtě 1 měsíce od vydání potvrzení. Přestože by včasné předložení potvrzení o absolvování školení mohlo mít za následek odečtení 3 bodů z bodového hodnocení žalobce, což by mělo zásadní dopad na celý případ, žalovaný důkaz svědeckou výpovědí neprovedl. Tímto postupem zanechal žalovaný nejasnost i ohledně dalšího tvrzení žalobce, které se týkalo nepoučení ze strany MěÚ o správném postupu k učinění podání. Pokud by totiž tvrzení žalobce o tom, že osobně potvrzení na MěÚ doručil, bylo pravdivé, byl by žalovaný povinen postupovat podle ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu, tj. pomoci žalobci s odstraněním vad podání, nebo ho vyzvat k jejich odstranění. V tomto směru tak lze napadené rozhodnutí považovat za nepřezkoumatelné, když není zcela jasné, co vedlo žalovaného k jednoznačnému závěru o tom, že tvrzení žalobce nejsou pravdivá.
26. Žalovaný se výše uvedeným postupem dopustil rovněž té vady řízení, že jednal v rozporu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu. Tato zásada ukládá správním orgánům povinnost odstranit případné nejasnosti ve skutkovém stavu, opatřit podklady potřebné pro rozhodnutí a také zjistit i bez návrhu všechny rozhodné okolnosti. K tomu ovšem ze strany MěÚ ani žalovaného nedošlo, krajský soud tak nemá za vyjasněné, zda tvrzení žalobce, že se k MěÚ osobně dostavil a doručil potvrzení o absolvování školení bezpečné jízdy, je pravdivé, či nikoliv. Ze spisového materiálu zároveň jasně nevyplývá ani opačný závěr, tj. že k předložení potvrzení vůbec nedošlo. Žalovaný se nedostatečně vypořádal s výše uvedenými tvrzeními žalobce obsaženými v odvolání, nedostatečně objasnil skutkový stav a zdejší soud tak tuto námitku považuje za důvodnou.
27. S ohledem na výše uvedené považuje k vyjasnění skutkového stavu zdejší soud za nutné, aby žalovaný vyslechl za účelem ověření pravdivosti žalobcova tvrzení, že se v zákonem stanovené lhůtě, tj. do jednoho měsíce po vydání potvrzení o ukončení školení bezpečné jízdy, dostavil na MěÚ, kde osvědčení chtěl doručit, a dále za účelem vyjasnění, zda byl v souladu s ustanovením § 37 odst. 3 správního řádu poučen o správném postupu podání námitek, jak žalobce, tak coby svědka oprávněnou úřední osobu M. D. Krajský soud zdůrazňuje, že k tomuto závěru dospěl bez ohledu na přepis nahrávky rozhovoru mezi žalobcem a panem M. D., který zaslal žalobce soudu v průběhu soudního řízení (krajský soud jej stejně jako důkaz neprovedl a ani provést nemohl, neboť rozhodoval neveřejně).
28. Žalobce dále napadal záznam bodů na základě bloku na pokutu č. D 1283979 série: FD/2012 ze dne 29. 7. 2015. Krajský soud na žádost žalobce přezkoumal uvedený pokutový blok, a lze pouze shrnout, že vyjádření žalovaného, kde uvádí, že „námitka týkající se nečitelnosti bloku na pokutu..., je rovněž zcela irelevantní, neboť blok na pokutu je čitelný ve všech kolonkách“, je zcela přiléhavé, neboť blok je vyplněn zcela zřetelně ve všech kolonkách a nezakládá žádné pochybnosti o na něm zaznamenaných skutečnostech. Lze připustit, že kopie pokutového bloku poskytnutá žalobci svou kvalitou probouzí určité pochybnosti, nicméně kopie stejného pokutového bloku, která

je součástí spisového materiálu, je dostatečně kvalitní k tomu, aby jí bylo možné použít jako podklad pro záznam do bodového hodnocení řidiče.

29. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spatřoval dále žalobce v nedostatečném vypořádání se žalovaného s odvolací námitkou týkající se pokutového bloku č. D 1886514 série GD/2014 ze dne 25. 2. 2016. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 7. 2017 č. j. 2 As 80/2017-34, vyjádřil názor, že „podpis, není-li úředně ověřen, totiž za běžných okolností není nic víc než omezeně spolehlivý autentifikační prostředek – jeho přítomnost na podání obvykle zvyšuje pravděpodobnost, že je učinil vskutku ten, kdo v něm je za podatele označen, ale málokdy o tom dává jistotu. Za normálních okolností, chovají-li se lidé rozumně a poctivě, z čehož je nutno vycházet, je nepochybně jakousi „originální značkou“ toho, kdo se podepsal. Není však příliš obtížné běžný (neověřený) podpis padělat, napodobit či vytvořit (ať ve zlém či dobrém úmyslu) podání pouze navenek vypadající jako učiněné osobou, jež je v něm za podatele deklarována, a toto podání podepsat zcela jiným podpisem, než jaký skutečně užívá osoba, již je podání přičítáno.“ Jestliže podpis pouze zvyšuje pravděpodobnost, že jej učinila daná osoba, lze usuzovat, že za situace, kdy sám žalobce popře pravost svého podpisu, je nutné tuto skutečnost řádně prověřit a zabývat se podrobněji okolnostmi, za kterých byl podpis na pokutový blok pořízen.
30. K tomu dále Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 26. 9. 2019 č. j. 3 As 298/2017-23, stanovil, že: „ Pro provedení zápisu bodů do registru řidičů (§ 123b zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů) je třeba vycházet z toho, že: 1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok; 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila - tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.“ V posuzované věci žalobce namítal, že jeho podpis na pokutovém bloku byl zfalšován příslušníkem Policie ČR a k prokázání svého tvrzení navrhnul provedení písmoznaleckého zkoumání.
31. Vyjádření žalobce, že „polemika ohledně písmoznaleckého zkoumání je zcela irelevantní, neboť konstatování, že podpis není proveden rukou obviněného, je pouhé tvrzení odvolatele nepodložené žádným důkazem“, hodnotí krajský soud jako nedostatečné vypořádání se s odvolací námitkou. V tomto konkrétním případě se navíc jedná o blok na pokutu na místě nezaplacenou, s přihlédnutím k tomu tak nelze jednoznačně dovodit, že podpis na bloku pochází od žalobce, jak by tomu mohlo být v případě, že by se jednalo o pokutu na místě zaplacenou.
32. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 8. 10. 2015 č. j. 62 A 9/2014 uvedl, že „jestliže je tedy namítána manipulace s obsahovou stránkou dílu „A“ po jeho vyplnění včetně podpisu pokutovaného i pokutujícího (tedy po skončení blokového řízení), musí jít v rámci řízení o námitkách proti záznamu bodů (a v navazujícím soudním řízení) o přípustný argument, neboť ten jednak míří ke způsobilosti podkladu pro záznam bodů a nadto byla-li by možnost takový argument uplatnit odepřena, jevil by se takový stav jako zřejmá mezera v možnostech přezkumu činnosti veřejné moci (takový argument by totiž v takovém případě nebylo možno uplatnit ani v blokovém řízení, ani v řízení o námitkách proti záznamu bodů).“ Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjadřuje názor, že „je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu a řízením o

námítkách proti provedenému záznamu, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněný z jeho spáchání skutečně pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku.“ Nutno poznamenat, že žalobce nenamítal nic proti jednotlivým přestupkům, nýbrž jeho námítky mířily výhradně proti podkladům pro záznam bodů. Z výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu vyplývá závěr, že se jedná o přípustný argument, kterým žalobce cílí pouze na zpochybnění jednoho z podkladu pro záznam bodů do bodového hodnocení. Krajský soud dále považuje způsob vypořádání se žalovaného s daným argumentem za nepřezkoumatelný, neboť navržený důkaz žalobce v podobě znaleckého posudku z oboru písmoznalectví žalovaný jen stroze odmítnul a současně konstatoval, že se jedná o pouhé tvrzení nepodložené žádným důkazem.

33. Krajský soud považuje směrem k dostatečnému objasnění skutkového stavu případu za nutné, aby žalovaný doplnil dokazování o výsledch žalobce a zasahujících policistů, kteří blok na pokutu na místě nezaplacenou žalobci vydávali. Dále pak s ohledem na výsledek výsledků výše uvedených osob žalovaný zváží, zda bude nutné vypracování znaleckého posudku z oboru písmoznalectví za účelem konečného posouzení pravosti podpisu na pokutovém bloku.
34. Konečně žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadaného rozhodnutí a to na základě vyjádření žalovaného, že *„lze zcela důvodně předpokládat, že pokud by na příkazu na místě byly uvedeny chybné a neurčité údaje či by dokonce chyběly (jak údaje týkající se jeho osoby, tak ohledně doby a místa spáchání přestupku) odvolatel by takový příkaz nepodepsal...“* Krajský soud považuje toto vyjádření žalovaného za obecné, nijak konkrétně nedoléhá na uvedenou námitku žalobce. Z prosté úvahy o tom, že byly-li by na pokutovém bloku vyplněny chybné nebo neurčité údaje, žalobce by jej nepodepsal, nelze dovozovat pravost podpisu na pokutovém bloku se nacházejícím.
35. K námitce týkající se nevyznačení doložky právní moci na příkaz, jenž byl jedním z podkladů pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče, a k tvrzení žalobce, že proti tomuto příkazu podal odpor, krajský soud nejprve předesílá, že dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2018 č. j. 59 A 77/2017-21 *„otázka, zda příkaz o uložení sankce za přestupek, jenž byl podkladem pro záznam určitého počtu bodů v bodovém hodnocení, nabyt právní moci k určitému dni, však není otázkou správnosti či zákonnosti správního rozhodnutí, kterou by mohl správní orgán v řízení o námítkách podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu pominout.“* A dále pak *„žalovaný byl podle názoru soudu povinen uplatněnou námitku žalobce řádně vypořádat a zabývat se posouzením, zda byl odpor podán včas a příkaz byl proto zrušen, či naopak příkaz dne 31. 8. 2016 nabyt právní moci a byl tedy zákonným podkladem pro záznam bodů ve smyslu § 123b odst. 1, odst. 2 zákona o silničním provozu.“* K tomu také v rozsudku téhož soudu ze dne 27. 3. 2019 č. j. 1 As 61/2019-24 *„správní orgán rozhodující v řízení o námítkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích) je při posuzování otázky, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 téhož zákona), oprávněn zkoumat vyznačení doložky právní moci správního rozhodnutí, jestliže v řízení o námítkách byla zpochybněna její správnost.“*
36. Správní orgán je se zřetelem na výše uvedenou judikaturu povinen se zabývat otázkou, zda podklad pro záznam určitého počtu bodů v bodovém hodnocení řidiče nabyt právní

moci. Žalovaný této povinnosti dle názoru zdejšího soudu částečně dostál, neboť ze spisového materiálu vyplývá informace, že daný příkaz nabyl právní moci dne 11. 7. 2020. Tvrzení žalobce, že mu daný příkaz nebyl nikdy doručen, lze vysvětlit obsahem sdělení Magistrátu města Hradec Králové, kde uvedl, že příkaz byl doručen fikcí doručení.

37. Nedostatečně se ale dle krajského soudu žalovaný vypořádal s tvrzením žalobce, že proti danému příkazu podal odpor. K tomu zdejší soud dále uvádí, že dává za pravdu žalobci v tom smyslu, že žalovaný měl ověřit, zda žalobcovo tvrzení ohledně podání odporu proti tomuto příkazu je pravdivé a případně dále zjišťovat, jak řízení po podaném odporu skončilo. Lze uzavřít, že neproověření tohoto žalobcova tvrzení má za následek nedostatečné zjištění skutkového stavu, tj. panují o něm důvodné pochybnosti, a proto i tuto námitku shledal krajský soud jako důvodnou.
38. Krajskému soudu tak nezbylo, než žalobou napadené rozhodnutí zrušit pro vady řízení spočívající částečně v jeho nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, částečně v tom, že skutkový stav ohledně některých aspektů posuzované věci, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, neměl oporu ve správním spisu. Současně vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž bude žalovaný právními názory vyslovenými krajským soudem v tomto rozsudku vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude povinností žalovaného v první řadě zjistit ohledně sporných okolností řádně a dostatečně skutkový stav. Na základě takto zjištěného skutkového stavu věci pak z toho vyplývající právní závěry žalovaný odůvodní přezkoumatelným způsobem splňujícím kritéria vymezená v § 68 odst. 3 správního řádu.
39. S ohledem na skutečnost, že prvoinstanční správní rozhodnutí nevykazuje tytéž vady, pro které je rušeno rozhodnutí žalovaného (neboť správní orgán I. stupně pochopitelně nemohl pochybit v tom, že by se nedostatečně vypořádal s obsahem odvolacích námitek), neměl krajský soud důvod, aby za využití § 78 odst. 3 s. ř. s. rušil současně i je.

V. Náklady řízení

40. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a přísluší mu proto právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému podle výroku II. tohoto rozsudku. Protože žalobce byl zastoupen v soudním řízení obecným zmocněncem, krajský soud z obsahu soudního spisu ověřil, že důvodně vynaložené náklady soudního řízení na straně žalobce představuje pouze zaplacený soudní poplatek ve výši 4 000 Kč. Proto zavázal žalovaného, aby ve stanovené lhůtě žalobci tuto částku uhradil.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 30. května 2022

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu